

- να επιδικάσει αποζημίωση συνολικού ποσού 203 695 040 ευρώ, όσον αφορά τόσο την ηθική βλάβη όσο και την υλική ζημία που η ενάγουσα υπέστη λόγω των παρανόμων πράξεων του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τα ακόλουθα.

1. Η ενάγουσα διατείνεται ότι, κατά το άρθρο 340 ΣΛΕΕ, όποιος υφίσταται ζημία προκληθείσα από θεσμικό όργανο της Ένωσης δύναται να ζητήσει αποζημίωση από το εν λόγω θεσμικό όργανο. Στη νομολογία του Δικαστηρίου έχουν εξειδικευτεί οι προϋποθέσεις της αποζημίωσης αυτής, τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο συνόψισε στην απόφασή του της 25ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση *Safa Nicu Sepahan* κατά Συμβουλίου (T-384/11, Συλλογή, EU:T:2014:986) ως εξής: α) παράνομος χαρακτήρας της συμπεριφοράς του θεσμικού οργάνου· β) υποστατό της ζημίας· και γ) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας.
2. Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι τρεις προαναφερθείσες προϋποθέσεις πληρούνται στην κατάσταση της: το Συμβούλιο ενήργησε κατά «κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος έχει σκοπό να παράσχει δικαιώματα σε ιδιώτες κατά την έννοια της νομολογίας», όπως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στην απόφασή του της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση *Post Bank Iran* κατά Συμβουλίου (T-13/11, Συλλογή EU:T:2013:402)· η ενάγουσα υπέστη σημαντική ηθική βλάβη και υλική ζημία· και όλη η ζημία αυτή είναι η άμεση συνέπεια των παρανόμων κυρώσεων.
3. Επίσης, η ενάγουσα διατείνεται ότι, όπως εκτίθεται λεπτομερώς στο δικόγραφο της αγωγής της, η ηθική βλάβη που υπέστη η ενάγουσα ανέρχεται στο ποσό του 1 000 000 ευρώ· η δε υλική ζημία, η οποία αποτιμήθηκε από ανεξάρτητους ελεγκτές, ανέρχεται σε 202 695 040 ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 81.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργησή του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 319, σ. 71.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 319, σ. 11.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 88, σ. 1.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2015 — GABO:mi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-588/15)

(2016/C 027/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: Μ. Ahlhaus και C. Mayer, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις· και
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αποφάσεων της Επιτροπής, οι οποίες περιέχονται στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 29ης Ιουλίου 2015, καθώς και στις επιστολές της 19ης Αυγούστου 2015 (αριθ. αναφοράς Ares(2015)3466903) και 28ης Αυγούστου 2015 (αριθ. αναφοράς Ares(2015)3557576), περί αναστολής του συνόλου των πληρωμών προς την προσφεύγουσα όσον αφορά τις επιχορηγήσεις βάσει του 7ου προγράμματος-πλαίσιο (στο εξής: 7ο ΠΠ), τις οποίες διαχειρίζονται, αφενός, η Διεύθυνση E της προσφεύγουσας, δηλαδή τη συμφωνία επιχορηγήσεως του 7ου ΠΠ αριθ. 602299 σχετικά με το έργο EU-CERT-ICD και τη συμφωνία επιχορηγήσεως του 7ου ΠΠ αριθ. 260777 σχετικά με το έργο HIP-Trial, και, αφετέρου, η Διεύθυνση F, δηλαδή τη συμφωνία επιχορηγήσεως του 7ου ΠΠ αριθ. 312117 σχετικά με το έργο BIOFECTOR.

Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο διατυπώνεται η αιτίαση ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν εμπίπτουν στο σημείο II.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, του παραρτήματος II της συμφωνίας επιχορήγησης του 7ου ΠΠ.
2. Με τον δεύτερο λόγο διατυπώνεται η αιτίαση ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν πληρούν τις εφαρμοστέες τυπικές και διαδικαστικές προϋποθέσεις και εκδόθηκαν κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η αληθής πρόθεση της καθής συνίσταται στην επιβολή παράνομου συμψηφισμού και όχι στη λήψη μέτρων προφυλάξεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο διατυπώνεται η αιτίαση ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις στηρίζονται σε παράνομες αποφάσεις που η καθής έλαβε κατά διακριτική ευχέρεια.
5. Με τον πέμπτο λόγο διατυπώνεται η αιτίαση ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αντίκεινται στην αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 12ης Οκτωβρίου 2015 — Eurorail κατά Επιτροπής και INEA

(Υπόθεση T-589/15)

(2016/C 027/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eurorail NV (Aalst, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Derenne, N. Pourbaix και M. Domecq, δικηγόροι)

Καθών: Innovation and Networks Executive Agency [Εκτελεστικός Οργανισμός Καινοτομίας και Δικτύων] (στο εξής: INEA) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει, σύμφωνα με το άρθρο 272 ΣΛΕΕ, άκυρη και ανίσχυρη την απόφαση του INEA της 17ης Ιουλίου 2015, με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση χρηματοδοτήσεως ⁽¹⁾ και διατάχθηκε η επιστροφή μέρους των προκαταβολών που είχαν χορηγηθεί στην προσφεύγουσα, και να καθορίσει σε 951 813 ευρώ το ύψος του τελικού ποσού που οφείλεται στην προσφεύγουσα·
- επικουρικός, να αναγνωριστεί η συμβατική ευθύνη της Επιτροπής και του INEA για τη ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της προσβαλλόμενης αποφάσεως και της διαταγής για επιστροφή ποσού 581 770 ευρώ (πλέον τόκων)·
- επικουρικός, να διατάξει τον INEA και την Επιτροπή να ανακαλέσουν την προσβαλλόμενη απόφαση, και
- να καταδικάσει τον INEA και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο INEA και η Επιτροπή αθέτησαν τις υποχρεώσεις που υπείχαν από τη σύμβαση χρηματοδοτήσεως. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι καθών κακώς κατήγγειλαν τη σύμβαση χρηματοδοτήσεως και κακώς ζήτησαν την επιστροφή μέρους των προκαταβολών που είχαν χορηγηθεί στην προσφεύγουσα.